

עפ"ת 40571/05/22 - שי פורמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 40571-05-22 פורמן נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 90514421263

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובסקי
מערער שי פורמן
נגד מדינת ישראל
משיבה

פסק דין

בפני עורך נגends החלטת בית המשפט שלום לטעורה בפתח תקווה (כב' השופט ע' בר) בהמ"ש 6177-03-22 מיום 4.5.22 לפיה נדחתה בקשה המערער מיום 15.3.22 להארכת מועד להישפט הנוגעת להודעת תשלום קנס בסך של 750 ₪ שנשלחה למען של המערער בגין עבירות מהירות מיום 7.10.19 שצולמה במצולמת מהירות א-3.

המערער, עורך דין במקצועו, טعن באמצעות בא כוחו, כי לא קיבל את הودעת תשלום הקנס, וחזקתו עליו כורך דין המקפיד ליטול את הדואר המגיע אליו, כי כך היה נהוג אם הייתה מתתקבלת הודעת הקנס. לא היה חולק כי הוצג אישור המסירה בו צוין כי דבר הדואר "לא נדרש", אולם נטען כי זה חסר פרטים: לא מצוין באישור מה שם הדואר, לא ברור מהו מספר הדוח אליו מתיחס אישור המסירה, ולא ברור אם התאריך המופיע על אישור המסירה - 26.11.2019, מתיחס למשלו החודעה הראשונה או השנייה; בנוסף, כי לערער נודע לראשונה על קיומו של הדוח בעקבות הודעה שקיבל מרשות הרישוי על פסילת רישיון הנהיגה, ולאחר בירור העניין נזכר כי שילם בטיעות את הקנס עבור הדוח הנדון כאשר ביקש לשלם עבור דוח אחר. המערער הציג אישור תשלום שנופק על ידי המרכז לגביית קנסות לפיו שילם ביום 11.11.2011 קנס ותוספת פיגורים עבור שני דוחות - בגין הדוח דנא, סך של 1166 ₪, עבור דוח אחר - 375 ₪ (במקרה - 250 ₪).

באשר לביצוע העבירה נטען כי לא מוגשים "בשנה וחצי האחרונות" דוחות המופקים ממצלמה
א-3 בשל טענות הקשורות בתפעולה.

נוכח אלה סבר המערער כי יש לאפשר לו הארכת מועד להישפט בגין דוח זה.

המשיבה בבית משפט קמא טענה כי יש לדחות את הבקשה נוכח תשלום הקנס, משלוח החודעה לכתובתו של המערער, והשיינוי בהגשת הבקשה.

בית המשפט קמאקבע בהחלטתו, כי נוכח ההבדל בסכומי הכספיות כעולה מהאישור שהוצע "נראת תמורה" כי המערער לא שם לב "ל"טוספת התשלום" מעל ל1,000 ₪, כאשר ביקש לשלם כסס בסך של 250 ₪ עבור דוח אחר. עוד צוין כי הבקשה הוגשה בשינוי ניכר לאחר תשלום הקנס. בית המשפט דחה את הטענה הנוגעת למלמה נוכח כך שטען צוין כי דומות נדחו כבר בפסקת בית המשפט העליון ([רע"פ 19/2983 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל; רע"פ 1771/19 ליאור עובדי נ' מדינת ישראל](#) (11.7.2019).

בהתודעה הערעור חזר ב"כ המערער על הטענות שעלו בבקשתה שהוגשה לבית משפט קמא. נטען כי המערער לא הקדים כל מחשبة לגובה הקנס ששולם ביום 11.11.20, ולא "העליה על דעתו" כי בשל התשלום יזקפו לחובתו נקיים, וכי רק בחודש נובמבר 22 נודיע לו, בעקבות הودעת רשות הרישוי על קיומו של הדוח, ולאחר "חודששים וחצי" - פרק זמן סביר לנطען, שנדרש לבירור העניין - הגיע את הבקשה לבית משפט קמא.

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

ראשית, לא היה חולק כי הودעת תשלום הקנס נשלחה בדואר רשום למענו של המערער, ומ אישור המסירה עולה התامة למספר הדואר הרשום המופיע על הודעת תשלום הקנס; על אישור המסירה מופיע הרישום כי הדואר לא נדרש, בציון תאריך 26.11.2019- חדש לאחר מועד שלוחה הودעת תשלום הקנס - 22.10.2019, כמצין בדוח. בנסיבות אלה עולה חזקת מסירה, שהיא על המערער לננות לערערה לפחות בפנייה לדואר ישראל לבירור טענתו כי לא התקבלה בביתו הודעה על קבלת דבר הדואר, והטענה כי לא נרשם מלא הפרטים באישור המסירה, לא מנעה אפשרות בירור.

שנית, עולה מתשלום הקנס כי המערער היה מודע לקיומו של דוח העבירה שמספרו מצוין באישור התשלום שהציג, ושוטף אני להבעת התמייה בהחלטת בית משפט קמא, באשר לטענה כי התבבלו לערער היוצרות בעת תשלום הקנס, שכן מאישור התשלום עולה כי הקנס שולם עבור שני הדוחות, ולא עבור דוח אחד מבין השניים, וחזקה על המערער, עורך דין כאמור, כי הבין עבור מה ממועד תשלום הקנס בסכום לא מבוטל.

שלישית, אצין כי המערער הגיע בקשה בשינוי רב, כשתים ומחצה לאחר מועד ביצוע העבירה, למללה משנה לאחר תשלום הקנס, ואף בשינוי ביחס למועד ההודעה שהתקבלה מרשות הרישוי, ומשכך לא ניתן כל הסבר מדוע את הדעת לאי הגשת הבקשה במועדה, או מיד משוהסра המניה להגישה, באופן המעיד על השלמה עם ביצוע העבירה, כפי שאף ניתן להניח נוכח תשלום הקנס.

בנסיבות אלה - נדחה הערעור.

מציאות בית המשפט תעבור פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ג סיון תשפ"ב, 12 יוני 2022, בהעדר הצדדים.